

længes til Kl. 7 om Morgenen. Endvidere tillades det Bagerier, Mejerivirksomheder og lignende, som ikke omfattes af Fabriklovens Arbejdstidsbestemmelser, at beskæftige de unge Mennesker fra henholdsvis Kl. 4 og 5 Morgen imod, at Hviletiden da tager sin Begyndelse paa et saa meget tidligere Tidspunkt, nemlig henholdsvis Kl. 5 og 6 Eftermiddag.

Angaaende Arbejdet i visse Virksomheder, som maa drives kontinuert, nemlig Jern- og Staalfabrikker, Glasværker, Papiromøller og Raasukkerfabrikker, kan det, naar det skønnes nødvendigt for den vedkommendes faglige Uddannelse, og naar der derom indsendes Andragende til Indenrigsministeren, og Arbejdsraadet indstiller, at Andragendet imødekommes, tillades, at mandlige Arbejdere, som er fyldt 16 Aar, uanset Bestemmelsen om Hviletiden i Tiden mellem Kl. 7 Aften og 6 Morgen, kan deltage i Arbejdet i det nævnte Tidsrum. Lovforslaget gælder i øvrigt ikke Lærlinge. For dem vil Bestemmelserne i Lærningeloven af 6. Maj 1921 vedvarende gælde, dog med den Undtagelse, som det er naturligt at gøre for Lærlinge i Bagerivirksomheder, saaledes som jeg har omtalt det, og i Mejerivirksomheder.

Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Endelig skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder*. De Principper, paa hvilke Forligsmandens Virksomhed hidtil har hvilet, er i alt væsentligt fulgt i det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte. Fremsættelsen er en nødvendig Konsekvens af Lov Nr. 20 af 18. Januar 1918, hvori det bestemmes, at Forligsmandsinstitutionen har Gyldighed indtil 1. April 1922. Som Forberedelse til denne Revision har man angaaende eventuelle Ændringer hørt den faste Voldgiftsret og Statens Forligsmand, der foreslog nedsat et mindre Udvalg til hele Spørgsmaalets Overvejelse. Dette Udvalg blev nedsat den 4. Oktober, og foruden Formanden for den faste Voldgiftsret fik Forligsmanden og hans Stedfortræder Sæde i det samt endvidere 5 Repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening og 5 Repræsentanter for de samvirkende Fagforbund. Dette Udvalg har afgivet en enstemmig Betænkning til Ministeriet, en Betænkning, som Ministeriet fuldt ud kan tiltræde, saaledes at det Lovforslag, her foreligger, med Undtagelse af en enkelt og mindre væsentlig Tilføjelse, er i Overensstemmelse med Udvalgets Stilling til Sagen. I denne Betænk-

ning, som findes aftrykt som Bilag til Lovforslaget, redegøres der paa en baade fyldig og fyldestgørende Maade for Grundene til, at man nu foreslaar at oprette en Forligsinstitution paa 3 Medlemmer i Stedet for som hidtil at have en Forligsmand i Arbejdsstridigheder og en Stedfortræder. Begrundelsen for denne Udvalgets Stilling kan jeg ganske tiltræde. Dels har der i de senere Aar været en betydelig Vækst i Antallet af Interessestrigheder imellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som har paa kaldt Forligsmandens Indgriben. Den Periode, for hvilken Overenskomsterne sluttes, og som oprindelig i Almindelighed var 5 Aar og derefter gik over til at være 2 Aar, er nu som Regel kun 1 Aar, og Overenskomsterne afsluttes saaledes, at de udløber paa omtrent samme Tid af Aaret. Dette bevirker dels et stærkt øget og aarligt tilbagevendende Arbejde for Forligsmanden, dels at dette Arbejde ikke fordeler sig jævnt over Aaret, men falder paa bestemte Tider og er da for den vedkommende af saa ganske overvældende Karakter, at det umuliggør det for ham at passe sin private Virksomhed. Endvidere maa det under Hensyn til Konflikternes relative Talrighed og de omfattende Grupper af Arbejdere og Arbejdsgivere, som de angaar, siges, at det er et uhyre Ansvar, der gennem denne Mæglingspligt lægges paa Enkeltmand, et Ansvar, som i og for sig ikke kan findes rimeligt. Thi vel havde vi foruden Forligsmanden ogsaa hans Stedfortræder, men disse to samvirkede ikke i egentligste Forstand, idet Stedfortræderen kun traadte til i saadanne Tilfælde, hvor Forligsmanden af den ene eller den anden Grund var forhindret.

Nu foreslaas der altsaa oprettet en Forligsinstitution, bestaaende af 3 Medlemmer, som skal vælges paa 3 Aar, saaledes at der afgaar 1 Medlem aarligt. Derigennem opnaas det, at Kontinuiteten indenfor Institutionens Arbejde sikres. Forligsmændene vælger saa af deres Midte en Formand og fastsætter for Kalenderaaret en Forretningsorden, hvorved det afgøres, i hvilke Arbejdsforhold hver enkelt Forligsmand i paakommende Tilfælde skal mægle; dog kan Bestemmelse herom ogsaa træffes for hvert enkelt Tilfælde for sig. I øvrigt virker hver Forligsmand selvstændig indenfor sit Omraade, saaledes at en paabegyndt Mægling føres til Afslutning af den Forligsmand, der har overtaget den, uden Medvirkning af de andre Forligsmænd, dog naturligvis saaledes, at den vedkommende kan og vel ogsaa i mange Tilfælde bør og vil raadføre sig med sine Kolleger i Institutionen. Der sker saaledes